

ga zveličarjevega nebohoda, ob 3 popoldan. Bog daj, da bi bil tudi njegovi duši na ta dan večni raj odpert! — Kratko pa zvesto je delal za čast božjo in na korist človeštva. Ljubezni si je povsod obilno pridobival; to nam pričalo je ljudstvo, ki je iz vseh krajev njegovih služb množno priteklo k sprevedu, akoravno je bilo neprijetno vreme. Bilo je več dijakov, še njegovih tovaršev, tudi nekdanjih učencev in mnogo učiteljev, ki so s žalnim sercom spremili njegovo truplo h pokoj. Zapeli so mu še na gomili prav izverstno slovensko slovo; vsi pa smo čutili, da je rajni veliko prezgodaj odromal. — Bodi mu zemlja lahka, in duša naj vživa večno veselje! — *J. Dr. Vlastenski.*

Iz Škofjeloke. 5. t. m. smo k pogrebu spremili g. Franceta Cveka, učitelja pri naši poglavni fantiški šoli, kateri je že 38 let pri nas neprestanjeno učitaril. Bog naj mu dá večno plačilo! —

Iz Ljubljane. Presviti cesar so z naj vikšim sklepom 23. dne junija t. l. mnogo slovečemu šolskemu svetovavcu in ogledniku realnih in ljudskih šol na Štajarskem in Koroškem g. dr. Francetu Močniku za njegove obilne zasluge pri šolstvu podelili viteški križ Franc-Jožefovega reda.

Iz Ljubljane. Da je slovenski narod sploh za petje zelo pripraven in vnet, kaže tudi že tukajšna šolska mladina. Kako zelo ginejo vsakega poslušavca mične pesmice iz nedolžnih serc malih učencev, posebno če vidi, kako nekteri s povzdignjenimi rokami: „Tebe Marija želim poslaviti“ pojejo pri šolski maši ob 10. uri v šenklavški cerkvi. Tudi učenci iz mestne poglavne šole pri sv. Jakobu pojejo zdaj vsaki dan ob 10. uri pri šolski maši brez orgel samo slovenske cerkvene pesmi. Tudi petje v naši gimnazii je vse hvale vredno. V prvem letošnjem semestru in tudi še nekaj časa v drugem učil je zastoj slovensko petje tukajšni gymn. suplent g. J. Belovič. Zdaj pa so se dijaki nižje gimnazije sami peti vadili pod vodstvom hvalevrednega v godbi in petju dobro izurjenega petošolca g. J. Hribarja; čujejo se sploh domače pesmi, kar kaže, da se učenci že zgodaj zavejo in ljubijo svoj materni jezik. Ravno tako, kakor nižji vadijo se sami tudi višji gimnazisti pod ravnateljstvom izverstnega pevca gosp. Trepava, sedmošolca in tako verlo pojejo, da bi jih z velikim veseljem lačen in žejin celi dan poslušal. Pridnih in domoljubnih dijakov slovenskih nam hvala Bogu ne manjka!

Zdaj pa še nekaj, dragi „Tovarš“, kar pa le Tvoj napredek zadeva. Že večkrat sem čul semtertje govoriti, da prav ne delaš, ki povestie ne donášaš, ktere bi marsikdo zelo rad čital. To pa le taki govore, ki Tvojih zakladov ne poznajo, katerim se vsaka podučivna stran dolga zdi kakor pot iz Dunaja v Pariz, kakor takim, kte-

ri bi le vedno radi pri nabasani luli ali pipi se kratkočasovali. Kdor Tvoje misli in Tvoje dobro srce pozna, gotovo ne bo terdil, da ne delaš pravo. Znabiti utegne resnica biti, da bi si s povesticami več podpiravcev priobčil, ali Tvoj dozdanji prostor je premajhen za take reči, ktere ga prav lahko s podučivnimi spisi napolniš. Pač veselo bi bilo, ako bi tudi v svojem tretjem tečaju en korak „naprej“ stopil. V ta namen sem se prederznil, Ti nekaj svetovati. Ali bi ne mogel vsaki dosedanji naročnik par krajearečkov dodati, in s tem denarjem naj bi se potem priloge s posebnim naslovom natiskovale? Kakšno veselje imeli bi potem učenci, posebno pa otroci po deželi, ako bi jim učenik namesto „pohvalnice“ bral ali brati dal kaj iz priloge, ktera bi le obsegala mikavne reči. Prevdari to, ljubi „Tovars“, in premislite tudi vi, dragi gg. učitelji, jeli bi to k našemu vspehu veliko ne pripomoglo! *) Z Bogom! L. T.

Iz Ljubljane. Tukajšni slavni mestni odbor je v seji 3. t. m. za nove službi pri mestni poglavni šoli pri sv. Jakobu izvolil in navetoval gospoda: Leop. Belar-ja, učenika na Brezovici in Fr. Raktelj-a, učenika na Dobrovi.

Preč. g. g. šolskim prednikom in učiteljem tudi naznanjamo, da smo po želji mnogih gospodov učiteljev za letošnje šolske preskušnje napravili lične slovenske „zaznamke pridnosti in napredka učencov in učenk“. Dobé se v g. Milic-ovi tiskarnici, bukve za 80 kr. — Pokažite se tedaj mile slovenske šole!

Prememba v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofii. Šentruperska učiteljska služba je podeljena g. Janezu Zupanč-u, zač. uč. v Šentmarjeti (v novomeškem okraji), in uč. orgl. in cerkv. služba v Šentmarjeti z 212 gl. letne plače je razpisana. Prošnje za njo se ravnaajo do sl. c. k. finančnega deželnega vodstva v Gradcu (Finanzlandes - Direktion für Steiermark, Kärnthen, Krain und das Küstenland, in se odajajo pri preč. ljublj. konzistoriju do 15. avgusta t. l.

*) Omenili smo že enkrat, da bi „Tovars“ prav rad prinašal primerne povestice za mladino, ako bi imel za to le količkej več prostora. Zatega voljo smo že vlni osnovali knjižnico za mladino z imenom „Darek“, za ktero imamo že zopet nabranih nekaj lepih povestic, pesmic i. t. d. Ako bi pa naši č. gg. bravei sploh želeli, da bi za naprej „Tovars“ obširneji s povesticami izhajal, prosimo, da bi nam to blagovoljno naznanili.

Vredn.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.